

Một lời tri ân đến các bà mẹ của các nhà truyền giáo.

Một sự thay đổi gây chấn động xảy ra trong tâm hồn của bà mẹ có người con cảm nhận được lời mời gọi của Thiên Chúa để trở thành một nhà truyền giáo. Công bố quyết định này tạo ra một sự dịch chuyển cảm xúc. Ý nghĩ phải xa cách hàng ngàn dặm đột nhiên tạo nên những khoảng cách to lớn giữa nỗi đau và niềm tự hào; giữa tình cảm yêu thương tha thiết và cảm giác mát mát sâu sắc; giữa nỗi lo sợ về những gì phía trước và nỗi mong chờ về những gì Thiên Chúa sẽ làm.

Trong một căn phòng đầy những bà mẹ của các nhà truyền giáo, tôi ngồi lắng nghe họ chia sẻ những câu chuyện của mình. Lúc đầu, họ kể về các kỷ niệm, về các câu chuyện và mỗi kỷ niệm, mỗi câu chuyện đó theo năm tháng lại càng trở nên quý giá hơn bao giờ hết.

Từ nụ cười đến nước mắt

Khi câu chuyện của họ chuyển từ quá khứ sang hiện tại, thì nụ cười trên khuôn mặt họ cũng chuyển thành nước mắt. Tôi nghe được hoặc là những câu chuyện mới mẻ hoặc là những cuộc trò chuyện nhẹ nhàng khi từng bà mẹ chia sẻ niềm vui, nỗi đau, niềm hân hoan, nỗi lo lắng và niềm tin cậy vào Thiên Chúa liên quan đến người con của họ, người đã ra đi mang Tin Mừng đến với những dân tộc, những nơi chưa được tiếp cận.

Chúng ta đã đi được một chặng đường dài từ những bà mẹ đứng bên biển vẫy tay tạm biệt khi con tàu rời bến, không biết đứa con của mình có bao giờ quay trở lại hay không. Tuy những bà mẹ ngày xưa đã cách xa những bà mẹ ngày nay hàng thế kỷ, nhưng có một điều sẽ không bao giờ thay đổi. Bất kể là thuộc thế hệ nào, những bà mẹ này đều biết cái cảm giác nắm bàn tay đứa con của mình khi băng qua đường rồi phải buông bàn tay đó ra để đứa con của mình có thể đi đến những vùng đất xa lạ.

Hành trình của bà mẹ truyền giáo

Bà mẹ của một nhà truyền giáo là vô giá đối với hoạt động của Nước Chúa. Tên của bà có thể không bao giờ được biết đến, nhưng bà đã nếm trải vị đắng của sự hy sinh cần thiết để làm cho danh Chúa Kitô được biết đến.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo luôn suy nghĩ trong lòng về những khoảnh khắc cuối cùng ở sân bay. Bà biết rõ không một bức ảnh nào được chụp ở đó có thể thể hiện được chiều sâu cảm xúc không thể diễn tả bằng lời khi chia tay đứa con của mình.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo ôm đứa con của mình thật chặt trong trái tim mà vẫn nói rộng vòng tay để đứa con của mình ra đi. Bà đã nuôi dạy đứa con của bà vâng phục Thiên Chúa mà không biết rằng sự vâng phục triệt để sẽ đưa đứa con của bà đi xa. Như Mẹ Chúa Giêsu.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo đứng giữa cảm xúc lo lắng nhưng tự hào và cảm xúc ủng hộ nhưng lại lo lắng. Bà cố gắng hòa giải sự căng thẳng mà bà cảm thấy trong lòng, vừa mong muốn cầu nguyện xin Thiên Chúa cho con bà trở về nhà nhưng vừa biết rằng bà cũng cần cầu nguyện xin Thiên Chúa ban cho con bà kiên trì trong ơn gọi của mình.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo cùng mừng lễ với mọi người trong gia đình của mình, nhưng bà lại nóng lòng chộp lấy cái điện thoại công nghệ khi cuộc gọi video đó đến từ người con của bà tại các giáo điểm truyền giáo—ngay cả khi điều đó đồng nghĩa với việc bà phải kiên nhẫn nhấn nút “gọi lại” vì thông báo “không có kết nối” liên tục xuất hiện trên màn hình điện thoại của bà.

Chúa Giêsu chia tay Đức Mẹ (tranh của Piotr Stachiewicz, 1900)

Bà mẹ của một nhà truyền giáo sống trong cái thực tế đòi hỏi nhiều nỗ lực, đó là ý muốn của Thiên Chúa không phải lúc nào cũng đồng nghĩa với sự an toàn. Bà hiểu rằng việc đưa đứa con của mình đi vào những nơi xa lạ không phải là một cuộc hành trình thiêng liêng lãng mạn mà là một cuộc mạo hiểm thiêng liêng đòi hỏi phải có tình yêu lớn lao hơn.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo biết cái giá phải trả cho việc từ bỏ để tham gia vào sứ mạng của Thiên Chúa. Trong lời cầu nguyện, bà mang theo sức nặng của Mệnh lệnh Truyền giáo của Chúa Giêsu giống như người con của bà mang tình yêu và sự thật của Chúa Kitô đến cho những người chưa bao giờ nghe nói đến tình yêu và sự thật đó.

Bà mẹ của một nhà truyền giáo trân trọng khi người khác chân thành nói rằng: “Tôi sẽ cầu nguyện cho con của chị.”

Các bà mẹ của các nhà truyền giáo đã cùng tham gia cuộc hành trình này bắt đầu từ những điểm xuất phát khác nhau.

Một số bà mẹ bắt đầu cuộc hành trình này bằng việc cầu nguyện cho đứa con trai sơ sinh của mình một ngày nào đó sẽ trở thành một nhà truyền giáo. Những bà mẹ khác thì đồng ý với khả năng con cái họ đi rao giảng Tin Mừng, miễn là gần nhà, nhưng lại không mấy hào hứng khi nghĩ đến những giáo điểm truyền giáo xa xôi. Còn có những bà mẹ lại thuộc nhóm những bà mẹ cảm thấy mình bị rơi vào một hoàn cảnh thử thách khó chịu đựng được.

Bất kể điểm xuất phát là gì thì đòi hỏi vẫn như nhau. Trong khi người con của bà đang học cách sống trong một nền văn hóa mới, thì bà phải học cách chia sẻ sứ mạng của con bà trong trái tim mình. Bà có thể tin tưởng rằng con đường bà đang đi là một phần trong một công việc vĩ đại, vĩnh cửu của Thiên Chúa, Đáng sử dụng con người như những kênh dẫn để làm cho danh Người được biết đến trên khắp trái đất. Câu chuyện của bà là một phần sứ mạng của chính Thiên Chúa. Như đã xảy ra với Mẹ Chúa Giêsu.

Tác giả: Lori McDaniel

Nguồn: www.imb.org